

COMBAT

EDITAT PER UN GRUP DE PATRIOTES CATALANS D'AMERICA, EN DEFENSA DELS PAISOS DE LLENGUA CATALANA: PRINCIPAT DE CATALUNYA, I ELS REGNES DE VALENCIA I DE MALLORCA (58.532 Kms.² — 1.804 Municipis — 5.901.000 habitants)

MARÇ - ABRIL - MAIG DEL 1958 — PUBLICACIO MENSUAL — NUMEROS 21 - 22 - 23

MISSATGE CATALA A VALENCIA

¡¡VALENCIA PELS VALENCIANS!!

QUINA emoció! Com València respon: **PRESENT!** Voldriem estar en l'estat de **GRACIA** de que ens parlava el nostre poeta Maragall per a concretar l'eclosió produïda entre els nostres germans de **VALENCIA LA GRAN**, després de la nostra Crida "El Regne de València", publicada en el número 2 de "Combat".

Quin honor sentir-nos valencians! I ho som, perquè així ho han volgut aquest esperits selectes de "L'ACEQUIA DE QUART" enquadrats en la Casa de València de Sao Paulo, Brasil, que publiquen el "Pensat i Fet" i que manifesten: "NO ES VALENCIA QUI NAIXQUE A VALENCIA. ES VALENCIA QUI SENT A VALENCIA!" I concreten: "A la vista del seu encertat article, EL CONSIDEREM COM A UN VALENCIA MES". Quin honor i quina emoció!

Però hi ha més; les assistències que estem rebent ens obliguen ara més que mai a menar la lliuta pel desvetllament de la nostra germana València! En tenim proves ben convincentes! Notem com un alt esperit de dintre València mateix es manifesta: "Lluitem per un acostament dels regnes germans. No serem res si es girem d'espatlles uns als altres. TOTS PLEGATS SEREM PATRIA; SEPARATS, SOM I SEREM ESCLAUS DE CASTELLA. València no és sols falles, trons, dolçaina i tabalet. València és una part integrant d'una comunitat històrica a la qual hi ha que servir en els terrenys seriosos de les ciències i del defensament a ultrança del llenguatge propi. L'esperència ens ensenya que el qui ama l'idioma nostre esdevé un patriota, però un patriota no subjecte al vassallatge al qual estem sotmesos".

Ara ens parlarà la veu ardida i coratjosa de la joventut valenciana que ens arriba de dintre mateix de la Pàtria; escoltem-la amb la unció que mereix el jove de vint-i-dos anys! "Una jornada d'exaltació patriòtica, que tingué per colofó unes paraules del poeta, LES QUALS CALAREN EN LO MES FONDS DE LES NOSTRES ANIMES I ENCENGUEREN EN TAL FORÇA L'ARBRE DE VALENCIA QUE TENIEN CADASCU AMAGAT QUE AVUI ES UNA FALMERADA QUE ENS CONSUMIX". Oh noble jovent valenciana que us consumiu per la Pàtria valenciana! Behaurats siau per sempre! Nosaltres, germans vostres, us admirem i us diem: **AVANT!** Avant sempre! Sigueu Apòstols de la Bona Nova! Treballeu per la dignificació de València! Sigueu valencians únicament i exclusiva i la victòria serà vostra! No hi ha res al món que faci sotraguejar tant els cors com la fibra patriòtica! Vosaltres ja la posseïu! Endavant! Aquesta és la paraula màgica! Les multituds us seguiran fidelment després!

Permeteu-nos, ara, retreure el Salm IV dels nostres "Himnes i Salms"; "Escolta València la meua veu, que estic cridant; sies mon auxili; no m'abandonis ni em deixis, oh mare Pàtria!" Encara el Salm III: "Preparat està mon cor, oh mare València, preparat està mon cor; cantaré i salmejaré per la meua Pàtria, que és la meua glòria!" El X: "L'esperit de la Pàtria valenciana està sobre meu; per això m'ha ungit i m'ha enviat a conquerir els germans desviats i a guarir els contrits de cor. Escolta poble valenciana la meua llei; estigues atent a les paraules de ma boca" "El XVI: "Prop és València de tots els seus fills que l'invoquen, de tots els que l'invoquen de veritat. Lloances d'ella parlarà ma boca; i que tots els valencians beneixin el seu nom gloriós" El XXVI: **DONA BO DE LLOAR VALENCIA I DE CANTAR SALMS AL SEU NOM!"**

MOLT SAVIS, HONORABLES I REVERENTS CIUTADANS DEL REGNE DE VALENCIA

Permeteu que la veu humil d'un català nacional i ciutadà de València — honor que ens fèreu — us parli amb el cor. **NO US VOLEM NOSTRES! VOLEM QUE SIAU VALENCIANS I UNICAMENT VALENCIANS!**

¡¡VALENCIA PELS VALENCIANS!!

No us volem ni catalans, ni castellans ni mahometans! Sols valencians!

En quin moment Catalunya ha tingut veleitats d'assimilació? Contesteu-se, germans! No creà l'alt Rei en Jaume el vostre Regne de València? No es mantingué sempre com a Regne Independent? No tingueren els vostres FURS que obeïen a la vostra naturalesa pròpia? Som germans de nissaga, no ho podeu negar! Ara mateix us facilitem un llenguatge apte per a tota mena de disciplines, respectant totes les vostres modalitats lingüístiques i acceptant el vostre "racó", que havíem escrit fins ara "recó". Recordem com nosaltres també havíem caigut en la més baixa ignomínia de llenguatge seguint els corrents de l'època, amb una escola castellana de cultura típicament espanyola; els nostres fets històrics eren silenciats i exaltats els dels altres, Encara avui succeeix el mateix!

Ah, però, quina ha estat la nostra reacció? Aquell idioma tan vostre i tan nostre, ha estat netejat d'impureses i hem estat fidels als valors racials; hem recreat, constant-nos molts sacrificis, la nostra **NACIO CATALANA** que aspira a la llibertat i la tindrà! **RECREEU TAMBE LA VOSTRA NACIO VALENCIANA** a despit dels contratemps; abandoneu ja d'una vegada la faramalla de fórmules i clixés que us han defigurat, i retorneu a les vostres essències pairals, netejant l'idioma, cultivant les vostres ciències, reconstruint la vostra història, mantenint vius els vostres costums seculars, el vostre folklore, les vostres dances tan belles; en fi, essent únicament i exclusiva: **VALENCIANS!**

Mediteu, germans! Catalunya us vol com a "companyons", segons dita del nostre comú rei; mai com a "amos", perquè repugna al nostre concepte de llibertat i democràcia; hem estat, ben cert, "CONFEDERATS", però cada u a casa seva i Déu en la de tots. Repetim-ho una i cent vegades:

¡¡VALENCIA PELS VALENCIANS!!

NOBLESA VALENCIANA! Deixeu-nos recontar un fet històric. S'havia acabat la sagnant guerra d'un milló i mig de morts, de la qual ni València ni Catalunya n'eren responsables; era Castella, i amb ella, l'Estat espanyol que la representava, amb els seus terratinents, el seu urc contra les limitadíssimes llibertats de Catalunya i el seu exèrcit en conjunció amb les jerarquies eclesiàtiques les que, com un divertiment més, al llarg de la seva història, ens la varen imposar.

Les represàlies no es feren pas esperar; camps de concentració; vils assassinats; tortures; penes de mort; llargs empresonaments; vileses i vexacions; l'eufòria de l'"amo" que mana a l'esclau i n'usa i n'abusa. Vosaltres, com nosaltres, ho heu viscut en carn viva. Però la vostra reacció, com la nostra, fou de suprema dignitat; primer, retrobar-vos; ja no sentíeu el complex espanyol del llenguatge; ja parlàveu valenciana amb tot orgull i en llocs especials i de luxe, on no havia penetrat mai, especialment a València capital; fins els cambrers l'usaven; s'havia entrat **AL RECOBRAMENT**.

Però els fets eren més terribles que la voluntat; la germandat històrica entre valencians i catalans s'havia produït, i aquest és

Director: Lluís Alvarez. Administrador: Salvador Villà.—Tacón 16 Havana-Cuba. Preu de l'exemplar 10 centaus.—Un any: 1 peso.